

פרשת ויקרא

פרק א

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'
34	כאשר יקריב.	כִּי יִקְרִיב	א : ב
35	דבר שמגישים, מקריבים על המזבח להתקרב לה'.	קִרְבָּן	
36	קרבן העולה כולו באש על המזבח חוץ מהעור.	עֹלָה	א : ג
37	שלם, שאין בו מום.	תָּמִים	
38	כל חצר המשכן	פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד	
39	מביא את הקרבן אל פתח אוהל מועד	יִקְרִיב	
40	לרצון שלו. שיהיה המקריב רצוי לה'.	לְרִצּוֹנוֹ	א : ד
41	יניח את שתי ידיו וישען על הקרבן. סמיכת הידיים היא אחת מן הפעולות של מביא הקרבן.	וְסָמַךְ יָדָיו	
42	יתקבל ברצון.	וְנִרְצָה	
43	ינתח. מפריד את חלקי הבהמה.	וְנִתַּח	א : ו
44	חלב מיוחד כמו שטיח המכסה את הקרביים	פָּדֶר	א : ח
45	ומעיו.	וּקְרָבוֹ	א : ט
46	ורגליו.	וּכְרָעָיו	
47	יקטיר, ישרוף את הקרבן	וְהִקְטִיר	
48	קרבן שנשרף כולו או חלק ממנו באש על המזבח.	אֵשָׁה	
49	קרבן המתקבל ברצון לפני ה'.	רִיחַ נִיחֹחַ לַה'	א : י
50	כבשים	כְּשָׁבִים	
51	צד	יָרֵךְ	

52	עוף הדומה ליונה אך קטן ממנה	תָּרִים	א, יד
53	ימלוק (סוג שחיטה): התזת ראש העוף בצפורן	וּמְלֹק	א, טו
54	יימצה – ייסחט הדם	וְנִמְצָה	
55	מוראה שלו. זפק של העוף (חלק בצוואר)	מְרֹאתוֹ	א : טז
56	עם הנוצה שלה	בְּנִצָּתָהּ	
57	על יד המזבח.	אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ	
58	למזרח	קִדְמָה	
59	מקום שבו שמים את האפר של הקרבנות	מְקוֹם, הַדָּשָׁן	
60	ישסע, יקרע.	וְשָׁסַע	א : יז
61	לא יקרע את הגוף לשתי חתיכות.	לֹא יִבְדִּיל	

פרק ב

מס'	הביאור	המלה	פרק: פס'
29	אדם, כאשר יקריב	וְנִפְשׁ, כִּי-תִקְרִיב	ב : א
30	מתנה מדברים שהם לא בעלי חיים	מִנְחָה	
31	קמח לבן מובחר.	סֹלֶת	
32	יצוק, ישפוך.	וַיִּצֹק	
33	שם של עץ המפיץ ריח טוב.	לְבוֹנָה	ב : ב
34	יקמוץ, יקח בקומץ היד, בשלוש אצבעות אמצעיות, עד שיגיעו ראשי האצבעות לכף ידו.	וְקִמֹץ	
35	הקומץ שלו, מלוא כף ידו מהאצבע קמיצה	קִמְצוֹ	
36	עם כל הלבונה של המנחה	עַל כָּל-לְבוֹנַתָּהּ	
37	החלק הנקמץ שאותו מקטירים על גבי המזבח, הנזכרת לפני ה'.	אֲזִכְרָתָהּ	

38	מה שנותר, שנשאר.	והנותרת	ב : ג
39	חלות אפיוות מבצק שלא החמיץ	חלות מצות	ב : ד
40	שערבבו אותן בשמן	בלולות בשמן	
41	עוגיות שטוחות כמו מצות.	ורקיקי מצות	
42	מרוחים בשמן אחרי אפייתם	משחים בשמן	
43	סיר שטוח לאפיה ללא דפנות.	מחבת	ב : ה
44	שבור אותה לפרוסות	פתות... פתים	ב : ו
45	בצק חמוץ ששמים בתוך בצק טרי להתפיח אותו	שאר	ב : יא
46	1. דבש פירות – נוזל מתוק. 2. דבש דבורים.	דבש	
47	לא תקריבו.	לא תקטירו	
48	ולא תחסיר	ולא תשבית	ב : יג
49	שבולת מבשילה, ביחוד של שעורה.	אביב	ב : יד
50	חרוך או צלוי באש	קלוי באש	
51	גריס (פירור)	גרש	
52	פרי טרי	כרמל	

פרק ג

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'י
53	קרבן שבשרו נאכל לכהן, לבעלים ועל המזבח	זבח שלמים	ג : א
54	החלב, השומן שפרוש על המעיים	את-החלב, המכסה את-הקרב	ג : ג
55	שני שרירי המותניים הקרובים לכליות	על-הכסלים	ג : ד
56	התוספת לכבד שמגיעה עד הכליות.	היתרת, על-הכבד	
57	עם הכליות יסיר אותה	על-הכליות, יסירנה	ג : ה
58	מלבד העולה.	על העלה	
59	הזנב השמן של הכבש.	אליה	ג : ט
60	סמוך לקצה השדרה.	לעמת העצה	

61	מצווה שצריך לקיים תמיד, לעולם.	חַקַּת עוֹלָם	ג : יז
62	לכם ולכל הדורות הבאים, בכל הזמנים, לעולם.	לְדוֹרֵיכֶם	
63	בכל מקום שתגורו בין בארץ ובין בחו"ל	בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם	

פרק ד

מס'	הביאור	המלה	פרק:פס'
64	כאשר תחטא.	כִּי תַחַטָּא	ד : ב
65	בטעות, בלי כוונה תחילה.	בְּשִׁגָּגָה	
66	כהן גדול שנמשח בשמן המשחה.	הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ	ד : ג
67	עד שיהיה העם שרוי באשמות, שאין הכהן הגדול ראוי עוד לכפר בעדם	לְאַשְׁמַת הָעָם	
68	בן שלוש שנים – בתוך שנתו השלישית.	פֶּרֶן בֶּן-בְּקָר	
69	יזה. יתיו (עבר מהופך).	וְיָזָה	ד : ו
70	לכיוון הפרוכת, בין הבדים, ולא היו נוגעים הדמים בפרוכת.	אֶת פְּנֵי פְּרוֹכֶת הַקֹּדֶשׁ	
71	יקח בהרמת יד	יָרִים מִמֶּנּוּ	ד : ח
72	מקום שפיכת האפר, שהוסר מעל המזבח.	שִׁפְךְ הַדָּשָׁן	ד : יב
73	הסנהדרין, בית הדין הגדול, המנהיגות של בני ישראל, טעו להורות.	וְאִם כָּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁגּוּ	ד : יג
74	כלל הציבור, בני ישראל.	הַקָּהָל	
75	עברו על איסור מן התורה שחיובו בכרת	וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה, אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ	
76	החטא יודע	וְנוֹדְעָה, הַחֲטָאת	ד : יד

77	חכמי, שופטי העדה	זְקֵנֵי הָעֵדָה	ד : טו
78	מלך.	נְשִׂיא	ד : כב
79	יאשם. ידע שהוא אשם.	וְאִשָּׁם	
80	בן שנה – בשנתו הראשונה.	שְׁעִיר עִזִּים	ד : כג
81	אם אדם מעם הארץ, אדם פשוט יחטא בטעות	וְאִם-נֶפֶשׁ אַחַת תִּחַטָּא בְשִׁגָּגָה, מֵעַם הָאָרֶץ	ד : כז

פרק ה

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
82	שבועה, קללה.	קוֹל אֱלֹהִים	ה : א
83	הוא יכול להעיד	וְהוּא עֵד	
84	יכול להעיד על חלק מהעניין הנדון.	אוּ יֵדַע	
85	ישא עונו (עבר מהופך) יענש על שעבר על שבועתו.	וְנִשָּׂא עוֹנוֹ	
86	גוף מת. טומאה בדרגה חמורה. אב טומאה.	נִבְלָת	ה : ב
87	אחד מ – 8 השרצים: חולד, עכבר, צב, אנקה, כוח, לטאה, חומט ותנשמת.	שְׂרִיץ טָמֵא	
88	ונשכח ממנו (עבר מהופך)	וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ	
89	באדם טמא	בְּטִמְאֹת אָדָם	ה : ג
90	אדם שנשבע ע"י שהוא מבטא – אומר בשפתיים ולא בלב	כִּי תִשָּׁבַע לְבִטָּא בְּשִׁפְתָיִם	ה : ד
91	יאמר וידוי: יתוודה על החטא ויתחרט עליו.	וְהִתְוַדָּה	ה : ה
92	ואם אין בידו כסף מספיק.	וְאִם לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ	ה : ז
93	תחילה, קודם.	רְאשׁוֹנָה	ה : ח
94	כנגד עורפו.	מִמּוֹל עֹרְפוֹ	

95	ייסחט.	יִמְצָה	ה : ט
96	לפי הדין הידוע	כְּמִשְׁפֵּט	ה : י
97	אין רכושו מספיק	וְאִם-לֹא תִשָּׂג יָדוֹ	ה : יא
98	סולת בכמות של עשירית איפה	עֲשִׂירֵת הָאֵפֶה סֹלֶת	
99	תבגוד	תִּמְעַל	
100	שימוש בדבר של קודש לחולין	מֵעַל	
101	דברים שהוקדשו לה'.	מִקְדָּשֵׁי ה'	
102	הזכר בכבשים בן שנתיים, בשנה השנייה למעט חודש ראשון בשנה זו.	אֵיל	ה : טו
103	הערכה, שאתה – הכהן או בית הדין – מעריך	בְּעֵרְכָךָ	
104	חיסר	חָטָא מִן-הַקֹּדֶשׁ	ה : טז
105	החמישית שלו, של מה שחיסר יוסיף על החסרון.	וְאֵת-חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו	
106	יכחש (עבר מהופך), יכפור בחברו, יבגוד באמון שחברו נתן בו.	וְכַחַשׁ בְּעַמִּיתוֹ	
107	חפץ או כסף שנמסר לשמירה.	בְּפִקְדוֹן	ה : כא
108	בדבר שהושם ביד. כסף או רכוש	בְּתִשׁוּמַת יָד	
109	שוד, לקחת בכוח ובגלוי דבר ששייך לאחרים, ללא עדים	בְּגִזָּל	
110	דבר שנגזל, שנלקח בכוח.	גִּזְלָה	
111	קיפח את חברו, שלא נתן לו את הכסף המגיע לו.	עָשַׁק	ה : כג
112	ישיב, יחזיר את מה שגזל.	וְהֵשִׁיב אֶת-הַגִּזְלָה	
113	ישלם את מה שצריך לפי הסכום שלו	וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ	ה : כד
114	לאיש שהכסף שייך לו.	לְאִשֶׁר הוּא לוֹ	
115	על כל החטאים שאדם עלול לעשות.	עַל-אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה	ה : כו
116	להיות אשם בה (באחת החטאות – החטאים)	לְאִשְׁמָה בָּהּ	

פרשת צו

פרק ו

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
1	צוה, (צורה מקוצרת של הפועל) לשון זירוז מיד ולדורות.	צו	ו : ב
2	מכלול דינים של העולה.	תורת העלה	
3	מוקד שלה, מדורה גדולה שלה.	מוקדה	
4	תדלוק בו (במזבח)	תוקד בו	
5	ילבש (עבר מהופך).	ולבש	ו : ג
6	מד שלו, לבוש מדים, הכתונת כמידתו מבד פשתן.	מדו בד	
7	יריס. יקח על-ידי הרמת – יד.	והרים	
8	ושם אותו, ישים אותו. (עבר מהופך)	ושמו	
9	בכל בוקר.	בבקר בבקר	ו : ה
10	יערוך, יסדר.	וערך	
11	מהקרבנות הנשרפים במזבח שלי	מאשי	ו : י
12	ייתז, יזרק	יזה	ו : כ
13	ניקוי במים חמים.	ומרק	ו : כא
14	שטיפה במים צוננים.	ושטף	

פרק ז

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
15	אפילו כוהן בעל מום שאסור לו לשרת, רשאי לאכול מן הבשר.	כל זכר בפהנים יאכלנו	ז : ה
16	דין אחד	תורה אחת	ז : ז

17	יבשה. מנחות שאין בהן שמן.	חֲרֵבָה	
18	מנחה יבשה: מנחת חוטא וגם מנחת סוטה.	מִנְחַת חֲרֵבָה	ז : י
19	כל אחד כמו אחיו – שוין בכוהנים.	אִישׁ כְּאָחִיו	
20	כאשר יקריב.	אֲשֶׁר יִקְרִיב	ז : יא
21	אם בשביל תודה, להודות.	אִם עַל תּוֹדָה	
22	יקריב עם זבח תודה	וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה	ז : יב
23	לשון שבח והודיה.	תּוֹדָה	
24	וסלת מטוגנת	וְסֹלֶת מְרֻפֶּכֶת	
25	עם הקרבן הנשחט לשם תודת השלמים שלו.	עַל זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמָיו	ז : יג
26	מתנה לה'.	תְּרוּמָה לַיהוָה	ז : יד
27	לא ישאיר	לֹא יִנִּיחַ	ז : טו
28	כשאדם אומר: הרי עלי קרבן שלמים.	נִדָּר	
29	כשאדם אומר: הרי בהמה זו לקרבן שלמים.	נִדְבָה	ז : טז
30	באותו יום שהוא מקריב.	בְּיוֹם הַקְּרִיבוֹ	
31	אבל אם במחשבה תחילה יתכנן לאכול את הבשר לאחר הזמן המותר.	וְאִם הֵאָכַל יֵאָכַל	
32	לא יהיה רצוי	לֹא יִרְצָה	ז : יח
33	דבר מאוס, מתועב (אם נעשה במחשבה לא נכונה)	פְּגוּל	
34	תענש	עוֹנָה תִּשָּׂא	
35	בכל דבר טמא	בְּכָל טָמֵא	ז : יט
36	שהוקדש לה'.	אֲשֶׁר לַיהוָה	
37	בשעה שהוא טמא	וְטִמְאתוֹ עָלָיו	ז : כ

38	באדם טמא	בְּטִמְאַת אָדָם	
39	(א) בנבלה של בהמה טהורה שלא נשחטה כדין או מתה טבעית. (ב) בנבלתה של בהמה טמאה.	בְּבִהֶמָה טִמְאַה	ז : כא
40	מאוס. נבלה של אחד משמונה שרצים.	שָׂקִץ	
41	או בנבלה של שקץ.	אוּ בְּכֹל שָׂקִץ טִמְא	
42	בהמה שאינה יכולה לחיות בגלל מום.	טְרֵפָה	ז : כד
43	ייעבד לכל עבודה. (מותר בהנאה)	יַעֲשֶׂה לְכֹל מְלֶאכֶה	
44	שום דם	וְכֹל דָּם	ז : כו
45	של העוף ושל הבהמה.	לְעוֹף וּלְבִהֶמָה	
46	מניע לצדדים : מוליך ומביא מעלה ומוריד.	תְּנוּפָה	ז : ל
47	מתנה לכהן	תְּרוּמָה לְכֹהֵן	ז : לב
48	מתנת מזון, מתנת אוכל.	מְנָה	ז : לג
49	החזה שמניפים וניתן מתנה לכוהנים.	חִזֵּה הַתְּנוּפָה	
50	שוק המתנה שניתן לכוהנים.	שׁוֹק הַתְּרוּמָה	ז : לד
51	לנצח.	לְחֶק עוֹלָם	
52	אלה כל חלקי הקרבנות שהכהנים זוכים הם מן הקדשים.	זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֹן וּמִשְׁחַת בְּנֵי מֹאֲשֵׁי ה'	ז : לה
53	מיום.	בְּיוֹם	
54	להיות כוהנים לפני ה'.	לְכַהֵן לַה'	
55	מן היום שמשח אותם.	בְּיוֹם מִשְׁחוּ אֹתָם	ז : לו
56	זה כלל הדינים של העולה.	זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה	
57	חינוך הכהונה. כלומר, החינוך והכניסה לקדושה ולשרות של המשכן וכל כליו, ושל אהרון ובניו.	מְלוּאִים	ז : לז
58	בזמן שצויה אותו.	בְּיוֹם צִוְתוֹ	ז : לח

פרק זז

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'
59	הזמן.	קח	ח : ב
60	שמן שמשחו בו, מרחו את המשכן ואת הכהן הגדול כדי לקדשם.	שמן המשחה	
61	אסוף	הקהל	ח : ג
62	קרא אותם שיבואו.	ויקרב	ח : ו
63	צוה אותם לרחוץ – לטבול.	וירחץ	
64	הלבישו	ויתן עליו את הפתנת	ח : ז
65	הלבישו.	וילביש	
66	בחגורת האפוד	בחשב האפד	
67	הלביש לו את האפוד בחגורתו. חגר לו.	ויאפד לו בו:	
68	על מצחו (בצדו הקדמי)	אל מול פניו	ח : ט
69	כתר	גזר	
70	משח, מרח בשמן.	וימשח	ח : י
71	הזה, התיז.	ויז	ח : יא
72	חבש, קשר.	ויחבש	ח : יג
73	טיהר את המזבח.	ויחטא את-המזבח	ח : טו
74	איל השלמים שממלאים ומשלימים את הכהנים בכהונתם.	איל המלאים	ח : כב
75	חלק מהאוזן	תנוך	ח : כג
76	ימי המילואים שלכם (של הכהנים).	ימי מלאיכם	ח : לג

פרשת שמיני

פרק ט

מס'	הביאור	המלה	פרק:פס'
1	כמו יראה, ה' יתגלה (בענן כבוד)	נִרְאָה	ט, ד
2	הגישו.	וַיִּמְצְאוּ	ט : יב
3	הגישו	הִמְצִיאוּ	ט : יג
4	במצב מנותח, כשהאברים של הבהמה מנותחים לפי הניתוח שצריך לעשות בקרבן עולה.	לְנִתְחִיהָ	
5	הביא אותו כקרבן חטאת.	וַיַּחֲטֵאֵהוּ	ט : טו
6	מלוא קמצו.	וַיִּמְלֵא כִפּוֹ	ט : יז
7	נוסף.	מִלְבָּד	
8	והחלב המכסה (את הקרב)	וְהַמְכֶסֶה	ט : יט
9	והחלב המכסה את הכליות.	וְהַכִּלִּית	
10	רביס של חזה	הַחֲזוֹת	ט : כ'
11	שמחו והודו לה'.	וַיִּרְנּוּ	ט : כד
12	השתחוו.	וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם:	

פרק י

מס'	הביאור	המלה	פרק:פס'
13	המחתה שלו. מחתה: כף לגריפת גחלים או אפר.	מִחְתָּתוֹ	י : א
14	אש שה' לא ציווה אותם.	אֵשׁ זָרָה	

15	על ידי הקרובים אלי, אל ה'.	בְּקִרְבֵי	י : ג
16	(על ידם) אתקדש.	אֶקְדָּשׁ	
17	(בפני העם) אהיה מכובד.	אֶכְבֹּד	
18	שתק	וַיִּדַם	
19	לא תתנו לשערות ראשיכם לגדול לאות אבל אלא עליכם להסתפר.	רְאִישֵׁיכֶם אֶל תִּפְרְעוּ	י : ו
20	תגדלו שער פרע.	תִּפְרְעוּ	
21	לא תקרעו.	לֹא תִפְרְמוּ	
22	משקה משכר.	שִׁכָר	י : ט
23	אל תשתה, פועל מקוצר	אֶל תִּשְׁתֵּה	י : ט
24	צוה אותי ה' (בנין פֶּעַל)	צִוִּיתִי	י : יג
25	המתנות (חזה ושוק) ניתנו כמנות קבועות לכהנים.	חֶקֶד וְחֶק בְּנֵידָד	י : יד
26	חקר, שאל.	דָּרַשׁ דָּרַשׁ	י : טז
27	נשרף	שָׂרַף	
28	קצר, כעס	וַיִּקְצַף	
29	לא הוכנס	לֹא הוּבָא	י : יח
30	אל המזבח הפנימי	אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה	
31	קרו לי (צרות) והייתי שרוי באבל	וַתִּקְרָאנָה	י : יט
32	האם יהיה טוב הדבר בעיני ה'	הֲיִיטֵב בְּעֵינֵי יְדֹד	

פרק יא

מס'	הביאור	המלה	פרק: פס'
33	בעלת פרסה סדוקה.	כַּל מִפְרֶסֶת פְּרָסָה	יא : ג
34	פרסה חתוכה מלמעלה למטה עד שנראית כשתי פרסות.	שְׁסַעַת שְׁסַעַת	
35	מעלה מן הקיבה את המאכל הלעוס, ללעוס אותו שוב. גרה = אוכל לעוס קצת.	מַעֲלַת גְּרָה	

36	איננו מעלה גרה	גְּרָה לֹא יִגֵּר	יא : ז
37	אבר התנועה של הדג, שבעזרתו הוא שט.	סִנְפִּיר	יא : ט
38	כל אחת מהקליפות הקטנות שמכסות את גוף הדג.	וּקְשָׁשֶׁת	
39	בעלי חיים קטנים המתנועעים במים	שָׂרֵץ הַמַּיִם	יא : י
40	דבר מאוס	שָׂרֵץ	
41	דבר מאוס	שָׂקֵץ	
42	תמאסו, תתעבו	תִּשְׁקִצוּ	יא : יא
43	חרקים, בעלי חיים קטנים שיש להם כנפיים וגם רגליים כמו זבובים ויתושים.	שָׂרֵץ הָעוֹף	יא : כ
44	רגליים לקפוץ בהן. ישנן לחרק והן נמצאות אחרי הרגליים הרגילות.	אֲשֶׁר <לא> לוֹ כְּרָעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו	יא : כא
45	רגליים	כְּרָעִים	
46	לקפוץ, לדלג.	לְנַתֵּר	
47	ובאלה (בעלי חיים המפורטים בהמשך) תהיו טמאים אם תגעו בהם.	וּלְאֵלֶּה תִּטְמָאוּ	יא : כד
48	יוכנס, יטבילו אותו במי המקוה	בַּמַּיִם יוֹבֵא	יא : לב
49	כלי בישול, עשוי מכלי חרס.	וּכִירִים	יא : לה
50	יישבר (בניין פִּעַל, שורש נ.ת.צ.).	יִתַּץ	
51	זרע של צמחים.	זֶרַע זָרוּעַ	יא : לז
52	בטן.	גְּחוּזִין	יא : מב

פרשת תזריע

פרק יב

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'
1	תתעבר, תהיה בהריון.	תִּזְרִיעַ	יב : ב
2	נדה – מרוחקת מבעלה.	נִדָּת	
3	חולי שלה, בזמן ריחוקה.	דִּוְתָהּ	
4	תהיה בדם טהור.	תִּשָּׁב בְּדַמֵי טְהוֹרָה	יב : ד
5	לא תאכל מהקדשים	בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַע	
6	ימי הטהור שלה	יְמֵי טְהוֹרָהּ	
7	תהיה טהורה מטומאת הדמים.	וְטְהַרְתָּ מִמִּקְרַדְמֵיהָ	יב : ז
8	ואם רכושה לא יספיק.	וְאִם לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ	יב : ח

פרק יג

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'
9	כתם לבן כצבע הלבן של צמר הכבש בן יומו.	שָׂאת	יג : ב
10	כתם לבן כצבע קרום הביצה שתחת קליפתה.	סִפְחַת (השָׂאת)	
11	כתם לבן בהיר ביותר, עז כשלג.	בִּהְרַת	
12	כתם לבן כצבע סיד ההיכל.	סִפְחַת (הַבְּהֵרַת)	
13	הכתם נראה כאילו עמוק מן העור – כמו שמראה החמה נראה עמוק מן הצל.	וּמְרָאָה הַנֶּגַע עֲמוֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ	יג : ג
14	הכהן יצוה שיבדילו את הנגע מבני האדם.	וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע	יג : ד

15	הנגע עמד במקומו ולא התרחב – לפי ראית הכהן.	הַנֶּגַע עֹמֵד בְּעֵינָיו	יג : ה
16	לא התרחב.	לֹא פָּשָׂה	
17	הצבע של הנגע נעשה כהה (מצבע קרום הביצה).	וְהָיָה כֹהֵה הַנֶּגַע	יג : ו
18	כתם לבן בלבד, שהוא טפל לצרעת (ללא סימנים מטמאים).	מִסְפַּחַת	
19	מקום בריא של בשר בריא (המוקף בעור נגוע).	מַחֲיֵת בְּשַׂר חַי	יג : י
20	תתפשט	פָּרוּחַ תִּפְרַח	יג : יב
21	דלקת קשה של העור.	שָׁחִין	יג : יח
22	בצבע אדום חזק (יש אומרים: אדום במקצת – לבן ואדום מעורבים).	אֲדַמְדָּמַת	יג : יט
23	נמוך (כמו עמוק)	שָׁפֵל	יג : כ
24	הבהרת תעמוד במקומה (ולא תתרחב).	וְאִם תִּחְתֶּיָּהּ תִּעְמַד הַבְּהָרַת	יג : כג
25	כזית השחין, גרוי בעור שנוצר בשל השחין (לא צרעת).	צִרְבַת הַשָּׁחִין	
26	פצע שנגרם על ידי אש.	מַכּוֹת אֵשׁ	יג : כד
27	תהיה בהרת במקום שבו הבריאה המכוח.	וְהָיְתָה מַחֲיֵת הַמַּכּוֹה בַּהֲרַת	
28	רק נפיחות שנוצרה במכוח (וטהור).	שְׂאֵת הַמַּכּוֹה	יג : כח
29	צרעת הראש או הזקן, שיש מקום פנוי שממנו נשרו השערות.	נֶתֶק	יג : ל
30	לא יחפש(הכהן אחר שער צהוב, כי כבר יש שני סימני צרעת).	לֹא יִבְקַר	יג : לו
31	כתם בהיר (שאינו צרעת ואינו מטמא).	בִּהָק	יג : לט
32	ייתלש, ינשור שער ראשו.	יִמְרֹט רֵאשׁוֹ	יג : מ
33	מחוסר שערות בחלק האחורי של הגולגולת.	קָרַח	

34	מהצד הקדמי של ראשו	מִפְּאֵת פָּנָיו	
35	מחוסר שערות בחלק הקדמי של הגולגולת	גִּבַּח	יג : מא
36	כמו שנראית הצרעת בעור הבשר.	כְּמֵרְאָה צָרַעַת עוֹר בֶּשֶׂר	יג : מג
37	האדם שלקה בצרעת.	וְהִצְרוּעַ	יג : מה
38	קרועים (כדרך האבלים).	פְּרָמִים	
39	לא יספר את שערו בכלל (כמנהג האבלים).	רֵאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ	
40	יכסה פיו מן השפם ועד הסנטר.	וְעַל שָׁפֶם יַעֲטֶה	
41	יכריז על עצמו שהוא טמא (שיתרחקו ממנו, שלא יטמאו).	וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא	
42	מחוץ לשלוש המחנות (שכינה, לוויה, ישראל).	מִחוּץ לַמַּחֲנֶה	יג : מו
43	חוטי האורך שמותחים במכונת האריגה.	שְׁתֵּי	יג : מח
44	חוטי הרוחב (שמערבים אותם לתוך חוטי האורך).	עֶרֶב	
45	בכל כלי שהוא עשוי עור.	בְּכָל מְלֹאכֶת עוֹר	
46	ירוק שבירוקים (יש אומרים: ירוק במקצת) וכן: אֲדָמָדָם.	יִרְקָרֵק	יג : מט
47	צרעת מכאיבה, כלומר מקלקלת (את הבגד או הכלי).	צָרַעַת מִמְאֲרָת	יג : נא
48	לא שינה הנגע את מראהו.	לֹא הִפְךָ הַנֶּגַע אֶת עֵינֹו	יג : נה
49	חיסרון, גומה שנוצרה על ידי הצרעת.	פְּחָתָת	
50	בחלק האחורי של החפץ או בחלקו הקדמי.	בְּקִרְחָתוֹ וכו'	
51	יעקר, יעלם מהם הנגע לגמרי.	וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע	יג : נח

פרשת מצורע

פרק יד

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
1	לאיש הרוצה לטהר עצמו מטומאת הצרעת.	לְמַטְהֵר	יד : ד
2	בקעת של עץ ארז, גזר עץ ארז.	עֵץ אֲרִז	
3	לשון צמר צבועה בשני (צבע אדום כהה).	שְׁנֵי תוֹלְעֹת	
4	צמח המשמש כתבלין (זעתר).	אֲזוּב	
5	אל מים לקוחים ממעין.	עַל מַיִם חַיִּים	
6	בתערובת של הדם עם המים החיים.	בְּדָם הַצִּיפּוֹר... עַל הַמַּיִם הַחַיִּים	יד : ו
7	השערות שמעל לעיניים מתחת למצח.	גִּבַת עֵינָיו	יד : ט
8	בערך חצי ליטר שמן.	וְלֹג אֶחָד שֶׁמֶן	יד : י
9	(יתן שמן) על אותו מקום, שבו נתן את דם האשם.	עַל מְקוֹם דָּם הָאֲשָׁם	יד : כח
10	אדמות, שאדם נאחז ומחזיק בהם.	לְאַחֲזָה	יד : לד
11	הארץ שאתם מחזיקים בה.	אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם	
12	יבוא בעל הבית.	וּבֹא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת	יד : לה
13	דבר הדומה לנגע נתגלה בביתי.	כַּנְגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת	
14	ירוקנו את הבית מכל מה שבתוכו (כדי שהכלים שבתוכו לא ייטמאו, אם הכהן יסגיר את הבית).	וּפָנּוּ אֶת הַבַּיִת	יד : לו
15	לבדוק את הבית (שבו הנגע).	לְרַאות אֶת הַבַּיִת	
16	מקומות עמוקים ומעוגלים (שקעים קעורים).	שְׁקַעְרוֹרֹת	יד : לז

17	יאמר, שהבית מוסגר (כלומר: השוהה בתוכו יטמא).	וְהִסְגִּיר אֶת הַבַּיִת	יד : לח
18	יוציאו את האבנים (מהקיר).	וְחָלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים	יד : מ
19	למקום שמשליכים בו אבנים, עצים ועפר של בתים מנוגעים (כדי שיתרחקו ממנו ולא ייטמאו).	אֶל מְקוֹם טָמֵא	
20	יגרד, יקלף את הטיח שמסביב לאבנים המנוגעות שבקירות מבפנים.	יִקְצַע מִבַּיִת	יד : מא
21	גרדו, קילפו.	הַקִּיצוּ	
22	יכסה בטיח (תערובת של סיד וטיט לכיסוי הקירות).	וְטַח אֶת הַבַּיִת	יד : מב
23	לאחר שהוציא (את האבנים) ולאחר שגרד את הקירות.	אַחַר חִילָץ... וְאַחֲרֵי הַקִּיצוֹת...	יד : מג
24	יהרוס.	וְנָתַן	יד : מה
25	בזמן ההסגר שלו (של הבית).	כָּל יְמֵי הַסְּגִיר אֹתוֹ	יד : מו
26	(הכהן) יאמר, שהבית טהור.	וְטָהַר... אֶת הַבַּיִת	יד : מח
27	לטהר.	לְחַטָּא	יד : מט
28	יזה, יתיז (מהתערובת של דם ומים) על משקוף הבית.	וְהִזָּה אֶל הַבַּיִת	יד : נא
29	יכפר על עוונות הדיירים של הבית (שבגללם לקה ביתם בצרעת).	וְכִפֵּר עַל הַבַּיִת	יד : נג
30	ביום שבו ימצאו שהאדם טמא (והוא יום צרה לו ולקרוביו, כי הוא מורחק ומוצא מחברת בני האדם).	בְּיוֹם הַטָּמֵא	יד : נז
31	ביום שבוא ימצאו שהאדם טהור.	וּבְיוֹם הַטָּהוֹר	

פרק טו

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'
32	ליחה (כטיפות הנוטפות) היוצאת מערֹת הזכר.	זָב מִבְּשָׂרוֹ	טו : ב
33	באשר לזוב, הלחה היוצאת ממנו – טמא הוא (והזב הוא אב הטומאה ומטמא במגע ובמשא).	זָבוֹ טָמֵא הוּא	
34	אם ערֹתו מפרישה ריר, זוב.	רָר בְּשָׂרוֹ אֶת זָבוֹ	טו : ג
35	או אם נסתם פי הערֹה שלו על ידי זובו (עד שקשה להוציא שתן).	או הֶחֱתִים בְּשָׂרוֹ מְזֹבֹו	
36	הוא טמא	טָמְאָתוֹ הִיא	
37	מיטה, מצע וכל דבר המיועד לשיבה.	מְשָׁכֵב	טו : ד
38	כל חפץ המיועד לשיבה.	וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו	
39	הנוגע בגוף האדם הזב.	וְהִנָּגַע בְּבֶשֶׂר הָזָב	טו : ז
40	ואם יפלוט הזב רוק מפיו.	וְכִי יִרְק הָזָב	טו : ח
41	האוכף או השטיח שעליו יושב הזב, כשהוא רוכב על חמור או סוס וכו' (או כלים שמחזיקים את הרוכב על הבהמה, שלא יפול מעליה).	הַמְרַכֵּב	טו : ט
42	ועדיין לא טבל במעין (כי לא נרפא מזובו).	וְיָדִיו לֹא שָׁטְףָּ בַּמַּיִם	טו : יא
43	וכל כלי עץ (וכן: כלי עור, מתכת ועוד) יש לטבלם במקוה.	וְכָל כְּלֵי עֵץ יִשְׁטַףָּ בַּמַּיִם	טו : יב

44	כאשר יתרפא – תיפסק הזיבה מבשרו.	וְכִי יִטְהַר הַזֵּב מִזֹּבּוֹ	
45	יהיה טהור (אך לא לגמרי – כי הוא טבול יום עד השקיעה, ובערב עדיין יהיה מחוסר כיפורים – שצריך להביא עדיין קורבנות לכפר עליו).	וְטָהַר	טו : יג
46	שיצא נוזל מערותו.	כִּי תֵצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זֶרַע	טו : טז
47	אשה, שדם יוצא ממנה.	וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה	טו : יט
48	הדם הזב ממנה בערוה שלה.	זָבָה בְּבִשְׂרָהּ	
49	במצב של אשה נדה, מרוחקת מבעלה.	בְּנִדְתָּהּ	טו : כ
50	אם אדם שוכב על משכבה או יושב עליו, בשעה שהיא עצמה שוכבת על המשכב או יושבת עליו.	וְאִם עַל הַמְּשָׁכָב הוּא	טו : כג
51	ותחול נדתה עליו (ויטמא שבעה ימים, שלא כנוגע).	וְתִהְיֶי נִדְתָּהּ עָלָיו	טו : כד
52	שלא בזמן הרגיל של מצב נידתה.	בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ	טו : כה
53	תפרישו, תרחיקו.	וְהִזְרִיתֶם	טו : לא

פרשת אזורי מות

פרק טז

מס'	הביאור	המלה	פרק:פס'
1	כאשר קרבו (באש זרה).	בְּקִרְבָתָם	טז : א
2	לפנים מן הפרוכת (לקודש הקודשים).	מִבֵּית לַפְּרֹכֶת	טז : ב
3	יחבוש את המצנפת על ראשו.	יִצְנַף	טז : ד
4	וידוי בדברים.	וְכִפֵּר	טז : ו
5	חפץ, שלפיו קובעים דבר.	גֹּזֵל	טז : ח
6	מקום עז וקשה בהרים.	לְעֵזְאוֹל	טז : י
7	עם כפות ידיו מלאות (כשהן קמוצות).	וּמְלֵא חֲפָנָיו	טז : יב
8	בשמים.	סָמִים	
9	שחוקה היטב במכתשת. בערב יום הכפורים מחזירים אותה למכתשת, כדי לחזור ולשחקה.	דָּקָה	
10	העשן שיעלה משרפת הקטורת יהיה כמו ענן.	עֲנַן הַקְטֹרֶת	טז : יג
11	למעלה מהכפורת, כשהכהן בצד המזרחי (של הכפורת).	עַל פְּנֵי הַפְּפֹרֶת קִדְמָה	טז : יד
12	על הרצפה שלפני הארון (במקום שבין הבדים).	וּלְפָנֵי הַפְּפֹרֶת	
13	יטהר את קדש הקדשים.	וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ	טז : טז
14	החטאים שלהם, שעשו במזיד.	וּמִפְשָׁעֵיהֶם	
15	ולאחר שיגמור לכפר ולטהר את קדש הקדשים.	וְכִלָּה מִכִּפֹּר אֶת הַקֹּדֶשׁ	טז : כ
16	על ידי איש, המוכן ומזומן לכך מיום אתמול.	בְּיַד אִישׁ עֵתִי	טז : כא

17	ארץ חתוכה לגזרים על ידי צוקים וגיאיות ואינה מיושבת.	אַרְץ גְּזֵרָה	טז : כב
18	יהיו אסורים עליכם: אכילה, שתיה וכו'.	תַּעֲנוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם	טז : כט

פרק יז

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
19	כל אדם.	אִישׁ אִישׁ	יז : ג
20	שדים.	לְשָׁעִירִם	יז : ז
21	סוטים מן הדרך הישרה והנכונה והולכים אחריהם.	זָנִים אַחֲרֵיהֶם	
22	אינו בן ישראל מלידה. והוא יושב בין בניי וקיבל על עצמו עול תורה ומצוות.	הַגֵּר	יז : ח
23	אשים לב אל האדם ואכעס עליו.	וְנָתַתִּי פָנַי בְּנַפֶּשׁ	יז : י
24	החיים של היצור החי הם בדם (ללא דם אין חיים).	כִּי נַפֶּשׁ הַבֶּשֶׂר בַּדָּם הוא	יז : יא
25	ציויתי לכם לזרוק (את הדם) על המזבח.	נָתַתִּיו לְכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ	
26	הדם מכפר בנפש (החיים) שבו על נפש האדם.	כִּי הַדָּם הוּא בְּנַפֶּשׁ יִכָּפֵר	
27	לכידה.	צִיד	יז : יג
28	בהמה שמתה מיתה טבעית.	נִבְלָה	יז : טו
29	בהמה שמתה מחמת חיה רעה שטרפה אותה.	וּטְרֵפָה	
30	שורש- ז.ר.ח - ישראלי טהור.	בְּאֶזְרַח	
31	בין אזרח (אזרחים) ובין גר (גרי צדק) (אם נכנס למקדש או אכל קדשים - כשהוא טמא) יענש: במזיד - חייב כרת, ובשוגג - חייב קרבן עולה ויורד.	בְּאֶזְרַח וּבֵגֵר	יז : טז
32		וְנִשְׂא עֹוֹנוֹ	

פרק יז

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
33	אל תעשו כמנהגים שלהם (שיסודם בעבודה זרה).	וּבַחֲקֵיהֶם לֹא תִלְכוּ:	יח : ג
34	הדינים שבתורה, שגם השכל הישר של האדם מלמד אותם.	מִשְׁפָּטֵי	יח : ד
35	גזרות שגזר ה' על בני"י, ואין להם טעם ובכל זאת צריך לקיימם.	חֻקֵּי	
36	יחיה בזכותם (בזכות קיום דיני התורה).	וְחֵי בָהֶם	יח : ה
37	קרובת משפחתו.	שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ	יח : ו
38	חלק של הגוף, שהאדם מכסה אותו.	עֲרוּהָ	
39	אחות, שנולדה לאביך מאשה אחרת.	מוֹלְדֵת בַּיִת	יח : ט
40	אחות, שנולדה מאימך בבית אחר ומאיש אחר.	מוֹלְדֵת חוּץ	
41	שאר אחד = בשר אחד, כנוי למעשה הזנות.	שְׂאֵרָה	יח : יז
42	זנות.	זָמָה	יח : יח
43	אסור לשאת את אחות אשתך (אל=נוסף).	וְאִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ לֹא תִקַּח	
44	לקשור יחד (את שתי האחיות לבעל אחד).	לְצַרֵּר	יח : יט
45	במצב הנידה הטמא שלה (כל זמן שלא נטהרה במקוה).	בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ	
46	חברך.	עֲמִיתְךָ	יח : כ
47	כי אז יהיה זה עוון חמור.	לְטַמְּאָהּ בָּהּ	
48	שם של ע"ז.	לְמַלְךְךָ	יח : כא
49	מעשה מאוס ונתעב בעיני ה'.	תוֹעֵבָה	יח : כב
50	שבעל חיים יזדווג עמה.	לְרַבְעָהּ	יח : כג
51	שורש ב.ל.ל. לשון ערבוב.	תִּבְבַּל	

52	נתחללה קדושת אדמתה.	וְתִטַּמֵּא הָאָרֶץ	יח : כה
53	הענשתי את תושבי הארץ בגלל העוונות שנעשו בה.	וְאֶפְקֹד עֹנֶה עָלֶיהָ	
54	הארץ עתידה להוציא, לגרש את יושביה מתוכה, כמו אדם שמקיא מחמת בחילה ומיאוס.	וְתִקֵּא הָאָרֶץ אֶת יֹשְׁבֵיהָ	יח : כח
55	הקיאה	קָאָה	
56	כלל הדברים שחייבים בני ישראל לשמור אותם.	מִשְׁמֵרֵתִי	יח : ל

פרשת קדושים

פרק יט

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'י
1	אל תשימו לב לפסילים (שאינם חשובים כלל, וכל שכן שלא תעבדו אותם).	אל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים	יט : ד
2	פסילים עשויים מתכת (בצורת אדם, בעל חיים או יצור דומם).	אֱלֹהֵי מִסְכָּה	
3	קרבן.	זָבַח	יט : ה
4	הוציא את קרבן ה', שהיה קדוש – מהקדושה שלו – לחולין (שאכל אותו – את הנותר – ולא שרף אותו כפי שנצטווה).	קֹדֶשׁ ה' חָלַל	יט : ח
5	אל תקצור את קצה השדה שלך לגמרי, עד שלא ישאר ממנה כלום (אלא יש להשאיר תבואה בקצה).	לֹא תִכְלֶה פְּאֵת שְׂדֶךְ לְקֶצֶר	יט : ט
6	שבולים בודדות הנושרות בשעת הקציר.	לְקַט	
7	אל תבצור בציר נוסף את כרמך (אל תקטוף את העוללות – האשכולות המאחרים להבשיל).	וּבְרִמֶּךָ לֹא תַעֲזֹלֵל	
8	אל תאסוף גרגר אחד או שניים, שנפרדו מן האשכול בשעת הבציר ונשרו (כי הם שייכים לעניים).	וּפְרֵט בְּרִמֶּךָ לֹא תִלְקַט	יט : י

9	הגנבה נעשית בסתר.	תִּגְנְבוּ	יט : יא
10	אל תכפרו ותאמרו, שלא הופקד אצלכם ממון, אם אמנם המפקיד נתן בידכם.	וְלֹא תִכְחָשׁוּ... אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ	
11	אינו עומד בדיבורו.	תִּשְׁקְרוּ	יט : יג
12	אל תקפח את חברך, על ידי שתסרב או שתדחה לתת לו המגיע לו.	לֹא תַעֲשֶׂק	
13	לא תקח מחברך בכוח את אשר שייך לו.	וְלֹא תִגְזֹל	
14	אל תשהה בלילה אצלך את שכר העבודה שמגיע לפועל, ששכרת אותו ליום אחד (אלא שלם לו בו ביום).	לֹא תִלִּין פְּעֻלַּת שָׂכִיר	יט : טו
15	אסור לשופטים לעשות אי צדק בדין שהם דנים.	לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט	
16	אסור לשופט להיטיב עם העני (משום שהוא עני וראוי לרחמים).	לֹא-תִשָּׂא פָנֶי-דָל	יט : טז
17	אסור לשופט להתייחס ביחס מיוחד לאדם חשוב בדין.	וְלֹא תִהְדָּר פָּנֵי גָדוֹל	
18	אל תדבר לשון הרע בתוך עם ישראל.	לֹא תִלְךְ רֵכִיל בְּעַמֶּךָ	יט : טז
19	אל תעמוד באפס מעשה, כשחיי חברך בסכנה.	לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רַעַף	
20	עליך להטיף לחברך מוסר (על המעשה שעשה).	הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ	יט : יז
21	בלבבך, אלא הוכח אותו על מעשיו	וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא	
22	אל תעשה מעשה נקם.	לֹא-תִקֶּם	יט : יח
23	אל תשמור את הכעס ואת השנאה.	וְלֹא-תִטֹּר	

24	אסור לזווג שני מיני בעלי חיים זה בזה (למשל: סוס ואתון).	בְּהֵמְתָּךְ לֹא תִרְבֵּיעַ פְּלֵאִים	יט : יט
25	עירוב של שני מינים ביחד.	פְּלֵאִים	
26	אסור לזרוע את השדה שני מינים כאחד (חיטה ושעורה).	שָׂדֶךְ לֹא-תִזְרַע פְּלֵאִים	
27	חיבור של צמר ופשתים יחדיו.	שֵׁטֶטְנִז	
28	שפחה גויה (כנענית) המיועדת לאיש אחר.	שִׁפְחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ	יט : כ
29	ועדיין לא נגאלה – לא שוחררה בכסף (הפדיון).	וְהַפְּדָה לֹא נִפְדָּתָה	
30	או חופש מעבדות עדיין לא ניתן לה בשטר מידי האדון, כלומר היא עדיין שפחה.	או חִפְשָׁה לֹא נָתַן לָהּ	
31	תעשה חקירה, שבסופה עונש (מלקות).	בְּקֶרֶת תִּהְיֶה	
32	כי לא יצאה לחופשי, לא שוחררה (לא בשטר ולא בפדיון).	כִּי לֹא חִפְשָׁה	יט : כג
33	שימו "כיסוי" על כל עץ מאכל, כלומר אל תאכלו אותו.	וְעֵרְלֹתֶם עֵרְלֹתוֹ אֶת פְּרִי עֵרְלִים	
34	מכוסים.	עֵרְלִים	יט : כד
35	יהיו קדושים כדי להלל את ה' ולהודות לו על היבול הראשון (פירות נטע רבעי, שייאכלו בעיר המקדש).	קֹדֶשׁ הַלְּוִיִּם לַה'	
36	(אני מצווה לכם זאת) – כדי שאוסיף לכם בפירות העץ ותהיה בו ברכה, שירבו פירותיו.	לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ	יט : כה

37	אל תאכלו על יד הדם (מנהג של עבודה זרה).	לא תאכלו על הדם	
38	אל תנסו לגלות על ידי קסם את העתיד או סודות (על פי סימנים).	לא תנחשו	יט : כו
39	אל תנחשו את העתיד על פי חשבונות של חילופי העונות.	ולא תעוננו	
40	אל תגלחו את השער, עד שייראה קצהו כעיגול.	לא תקפו פאת ראשכם	יט : כז
41	אל תגלח בתער פאות הזקן שלך.	ולא תשחית את פאת זקנדך	
42	שריטה על מת.	ושרט לנפש	יט : כח
43	כתיבה או ציור חרותים על הגוף.	כתבת קעקע	
44	אל תעשה בתך לבזויה (בכך שתצא לזנות).	אל תחלל את בתך להזנותה	יט : כט
45	רוחות המתים החוזרים אל ארץ החיים.	אבת	יט : לא
46	מכשפים היודעים נסתרות על ידי קסמים מיוחדים.	ידענים	
47	שיער לבן.	שיבה	יט : לב
48	לא תענו (לא בדברים ולא בממון, שלא תרמה אותו במסחר).	לא תונו	יט : לג
49	בכלים שמודדים בו אורך ורוחב, או נפח או כובד.	במדה	יט : לה
50	כלי למדידת נפח.	משורה	
51	אבני משקל נכונות ומדויקות.	אבני צדק	
52	איפה (מידת הנפח היבש) נכונה ומדויקת.	איפת צדק	יט : לו
53	היין (מידת הלח, הנוזל) נכון ומדויק.	היין צדק	

פרק כ

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'
54	ישליכו עליו אבנים, יסקלו אותו.	יִרְגְּמֵהוּ	כ : ב
55	יתעלמו, לא ישגיחו בו (כאילו לא עשה כלום).	הֶעֱלִם יַעֲלִימוּ	כ : ד
56	דמיו שיישפכו – דבקים בו (כלומר: הוא עצמו גרם למיתתו).	דָּמְיוֹ בּוֹ	כ : ט
57	חרפה הוא המעשה הזה (בושה גדולה).	חָסֵד הוּא	כ : יז
58	ייהרגו, כאשר העם יראו את הוצאתם להורג (כדי שיראו וייראו).	וְנִכְרְתוּ, לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם	
59	חולה, נידה. כלומר – בזמן שהיא בטומאת נידה.	דָּוָה	כ : יח
60	הוא גילה ערוותה (בשעה שהיא אסורה עליו, שהרי לא נטהרה בטבילה מדם הנידה).	אֶת מְקַרְהָ הָעֵרָה	
61	היא גילתה את ערוותה (כלומר: עשתה המעשה לרצונה).	גִּלְתָהּ אֶת מְקוֹר דָּמֶיהָ	כ : יט
62	גילה את בשרו (כלומר: גילה את ערוות קרובתו).	אֶת שְׂאֵרוֹ הָעֵרָה	
63	ימותו ללא בנים.	עֲרִירִים יָמָתוּ	כ : כ
64	המעשה הזה תועבה.	נִדְהָ הִיא	כ : כא
65	מגרש	מִשְׁלַח	כ : כג
66	עד שמאסתי בהם.	וְאֶקֶץ בָּם	
67	תכבשו את ארצם.	תִּירְשׁוּ אֶת-אֲדָמָתָם	כ : כד
68	יזרקו עליו אבנים.	יִרְגְּמוּ	כ : כז

פרשת אמור

פרק כא

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
1	לא ייטמא למת, אפילו למת שבמשפחתו.	לִנְפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּי	כא : א
2	לקרובי משפחתו, הקרובים אליו ביותר (שנפטרו).	לְשֵׁארוֹ הַקְּרֹב אֵלָיו	כא : ב
3	לא יטמא את עצמו אדם חשוב ונכבד בעמו (הכהן).	לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּי	כא : ד
4	שהוא (הכהן) יתחלל, שתתחלל קדושתו על ידי כך.	לְהַחֲלוֹ	כא : ה
5	לא יעשו מקום קרח משערות.	לֹא יִקְרְחוּ קִרְחָה	כא : ו
6	קרבן א'לוהיהם.	לֶחֶם אֵלֹהֵיהֶם	כא : ז
7	אשה שנולדה מאחת מכל הפסולות לכוהנים.	חֲלָלָה	כא, ח
8	תתיחס אליו (לכהן) כאל אדם קדוש (במחשבה, בדיבור ובמעשה שלך).	וְקִדְשָׁתוֹ	כא : ט
9	תחלל את עצמה, את קדושתה.	כִּי תַחֲלֵל	כא : יא
10	לא יגש אל שום גופות של מתים.	וְעַל כָּל נַפְשֹׁת מוֹת לֹא יִבֵּא	כא : יב
11	שמן המשחה שנמשח, כשהחל להיות כהן גדול-על ראשו, ולכן קדושתו ותפארתו ככהן גדול-היא לעולם.	נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ	כא : טו
12	כדי שלא יחלל את קדושת צאצאיו ולא יעשה אותם חללים, הפסולים לכהונה.	וְלֹא יַחֲלִיל זֶרְעוֹ בְּעַמּוּי	

13	נכה ברגלו או ברגליו.	פֶּסַח	כא : יט
14	שחוטמו, אפו, שקוע ואין לו אף – ואין בו אלא הנחיריים בלבד.	חָרָם	
15	שאחד מאיבריו עודף וגדול מחברו.	שָׂרוּעַ	
16	שיש לו חטוּטרת בגב (יש אומרים: יש לו גבינים רבים מעל העין).	גִּבָּן	כא : כא
17	קצר קומה, ננס.	דָּק	
18	פגם בעין.	תְּבַלֵּל	
19	מחלת עור.	גָּרַב	
20	סוג של מחלת שחין.	יִלְפַת	
21	שנמעך (או נמעכו).	מְרוּחַ	

פרק כב

מס'	הביאור	המלה	פרק: פס'
22	יתרחקו ויפרישו עצמם (מהקודשים, כשהם טמאים).	וַיִּזְרוּ	כב : ב
23	תרומות ומעשרות מהפירות והתבואה המיועד לכהנים.	הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	כב : ג
24	כהן הנוגע באדם או בחפץ, שנטמא על ידי מת.	וְהִנְגַע בְּכָל טָמֵא נֶפֶשׁ	כב : ד
25	כאשר השמש תשקע – יטהר (לגמרי).	וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר	כב : ז
26	שום אדם שאינו כוהן לא יהיה רשאי לאכול תרומה וכו'.	וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ	כב : י
27	כל מי שגר בבית כוהן ואוכל על שולחנו, אך הוא אינו כוהן.	תוֹשֵׁב בְּהֵן	
28	פועל שנשכר על ידי הכהן לעשות בשבילו עבודה בבית הכהן.	שָׂכִיר	

29	כשיקנה עבד או שפחה כנענים.	כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קַנְיָיִן כֶּסֶף	כב : יא
30	בן של עבד ושפחה כנענים, שנולד בבית כהן.	וְיֵלִיד בֵּיתוֹ	
31	יטילו על עצמם עוון חמור.	וְהֵשִׂיאוּ אוֹתָם עוֹן אֲשָׁמָה	כב : טז
32	להפריש נדר (מהבהמה).	לְפִלֵּא נֶדֶר	כב : כא
33	עירון, אפילו בעין אחת בלבד.	עֵוֶרֶת	
34	בהמה שעצם אחת מרגליה שבורה (מום גלוי).	שָׁבוֹר	כב : כב
35	שנסדק או נפגם ריס עינו או שפתו.	חֲרוּץ	
36	תפיחה חולנית וקשה בעור הגוף של הבהמה.	יִבְלֵת	
37	שאחד מאבריו גדול מהרגיל, כגון רגל ארוכה	שָׁרוּעַ	
38	שאחת מפרסותיו אינה שסועה (כפרסת הסוס).	קְלוּט	כב : כג
39	לחוץ	מְעוּץ	
40	שנותקו על ידי כתישה.	כָּתוּת	
41	שנעקרו ונתלשו ביד.	נִתּוּק	כב : כד
42	שנחתכו בכלי.	כָּרוּת	
43	קלקולם בהם – כלומר: יש בהם קלקול, מום	מְשַׁחֲתָם בָּהֶם	כב : כו

פרק כג

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'י
44	הזמנים הקבועים, שה' מזמן בהם את עם ישראל להיפגש עימו – כביכול (שלושת הרגלים).	מוֹעֲדֵי ה'	כג : ב
45	ימים, שהכריזו עליהם שהם קודש, ובהם נאסף העם לתפילה והלל לה' ולבושים כסות נקיה ועושים אותם ימי משתה.	מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ	
46	שבת מוחלטת, שיש בה שביטה גמורה ממלאכה.	שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן	כג : ג
47	בין שני ערבים. בין ערב שהוא עדיין יום, אלא שאורו הולך ורפה ובין הערב שהוא חשיכה, בשעות אחר-הצהריים.	בֵּין הָעֶרְבִים	כג : ה
48	מלאכה לשם עבודה. אבל מלאכה שהיא לשם שמחת יום-טוב כגון: בישול אוכל נפש – מותרת.	מְלֶאכֶת עֲבֹדָה	כג : ז
49	עשירית האיפה (משיבולי השעורים, שהובאו מן השדה למקדש – שהיו כרוכות זו בזו האלומות קטנות, שניים וחצי קילו גרם, בערך).	עֶמֶר	כג : יא
50	הקציר הראשון של התבואה (מן המבחר שבשעורה).	רֵאשִׁית קְצִירְכֶם	
51	ביום שאחרי יום טוב ראשון (של חג המצות).	מִמּוֹחֲרַת, הַשַּׁבָּת	כג : יא
52	בצק אפוי, גרעיני דגן קלויים וגרעיני דגן טריים גרוסים, טחונים (אסורים מהתבואה החדשה באכילה עד לאחר הנפת העומר).	וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכֶרֶם	כג : יד

53	שבעה שבועות.	שֶׁבַע שָׁבֻעוֹת	כג : טו
54	שלמות (שלא להחסיר אף יום).	תְּמִימוֹת	
55	מנחה, שהסולת שלה באה מהתבואה החדשה, מהחיטה שהבשילה.	מִנְחָה חֲדָשָׁה	כג : טז
56	שתי הלחם, שמניפים אותם – הם קרבן ביכורים, קרבן של ראשית הפרי המבשיל בתבואה החדשה של החיטה – לכבוד ה'.	לֶחֶם תְּנוּפָה... בִּיכּוּרִים לַה'	כג : יז
57	זיכרון של תרועה (קולות רועדים של שופר) – שתיזכרו לטובה לפני ה' על ידי תרועות השופר.	זִכְרוֹן תְּרוּעָה	כג : כד
58	שבעה שבועות.	שֶׁבַע שָׁבֻעוֹת	כג : טו
59	שלמות (שלא להחסיר אף יום).	תְּמִימוֹת	
60	יום (לאחר שבעת ימי הסוכות) שבו התעכבו העם שהתאסף בעיר המקדש ואף ביום זה נאסרה המלאכה.	עֲצֻרַת	כג : לו
61	כאשר תכניסו את התבואה לשמירה (מפני הגשמים).	בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאת הָאָרֶץ	כג : לט
62	פרי של עץ, שפרותיו מצטיינים ביפים ובהדרס (האתרוג).	פְּרֵי עֵץ הָדָר	
63	עלי התמר (כשהם פרושים – דומים לצורת כף יד) – כשיש להם צורה של מקל (הלולב).	כַּפּוֹת תְּמָרִים	כג : מ
64	ענפים של עץ מרובה ענפים ועלים (ענפי הדס).	וְעֵנָף עֵץ עֵבֶת	
65	שתעשו את הסוכה כעין דירת קבע ("אוכל ושותה ומטייל, ישן...").	בַּסֶּכֶת תִּשְׁבוּ	כג : מב
66	נתתי לבני ישראל לשבת בסוכות (יש אומרים – סוכות ממש מקש וכו' להגן משרב ושמש. ויש אומרים – ענני כבוד).	בַּסֶּכֶת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	כג : מג

פרק כד

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
67	שני סידורים (של החלות).	שְׁתַּיִם מַעֲרֻכּוֹת	כד : ו
68	בכל מערכת יהיו שש חלות (זו על גבי זו).	שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכָּת	
69	בושם יקר וריחו חזק, שאינו מעורב עם בושם אחר.	לְבוֹנָה זָכָה	כד : ז
70	הלבונה תהיה לאזכרה בשביל לחם הפנים (על ידי הקטרתה מפיעה ריח נעים – תהיה אזכרה ללחם הפנים של עם ישראל – שה' יזכור את עמו לטובה).	וְהִיְתָה לְלֶחֶם לְאִזְכָּרָה	
71	(החלות יהיו) אות לברית הנצחית שבין ה' לבין ישראל.	בְּרִית עוֹלָם	כד : ח
72	התקוטטו, רבו בתוך המחנה.	וַיִּנְצְוּ בַּמַּחֲנֶה	כד : י
73	ביטא בשפתיו, אמר – ואחר כך קילל.	וַיִּקְבַּב... וַיִּקְלַל	כד : יא
74	מאסר זמני (שבו חיכו העבריינים למשפטם ולגזר דינם).	מִשְׁמֶר	כד : יב
75	לפסוק את הדין, לומר ברורות (מה יהיה גזר הדין).	לְפָרוֹשׁ	
76	מקלל.	וַיִּקְבַּב	כד : טז
77	כאשר יגרום לחברו מום, פגם גופני.	כִּי יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ	כד: יט
78	מידה כנגד מידה: החובל (זה שגרם חבלה) יענש בתשלום ממון (השקול כנגד חבלתו).	כַּאֲשֶׁר עָשָׂה, כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ	כד : כ

פרשת בהר סיני

פרק כה

מס'י	הביאור	המלה	פרק:פס'י
1	אדמת הארץ תשבות (השדות והכרמים).	וְשִׁבְתָּהּ הָאָרֶץ	כה : ב
2	תכרות את ענפי כרמך (שהענבים גדלים בהם) – לשם שיבות.	תִּזְמַר כְּרַמְךָ	כה : ג
3	אתה רשאי להכניס את התבואה לביתך (אך בשמיטה – הפקר).	וְאִסַּפְתָּ, אֶת-תְּבוּאֹתֶיהָ	
4	אפילו התבואה, שצמחה מזרעים שלא זרעת (מגרעינים שנשארו בשעת הקציר) ואסור לך לקצור.	אֶת סְפִיחַ קִצְיֹרְךָ	כה : ה
5	את הגפנים, שלא נזמרו, הדומים לנזיר שלא גזז את שערו.	וְאֶת-עֲנָבֵי נְזִירְךָ	
6	הפירות הגדלים בשנת השבתון יהיו למאכל.	וְהִיְתָה שִׁבְתָּהּ הָאָרֶץ ... לְאֲכֹלָהּ	כה : ו
7	שבעה שבועות של שנים (= ארבעים ותשע שנה).	שִׁבְעַת שָׁנִים	כה : ח
8	תשמיע תרועות שופר, שתעביר אותם (בכל הארץ).	וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה	כה : ט
9	תכריזו (בית הדין) על השנה שתהיה קדושה.	וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שָׁנָתְהוּם	כה : י
10	תתנו חרות (שחרור לעבדים עבריים).	וְקִרְאתֶם דְּרוֹר	
11	האחוזות (האדמות) שנמכרו במשך חמישים השנים, ישובו לבעליהן, והעבדים שישתחררו ישובו לאחוזתם ולמשפחתם.	וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ	

12	שנת החמישים, היא שנה שביום הכיפורים שלה תוקעים ב"יובל" = שופר של איל, להכריז על חופש בארץ לכל יושביה.	יובל היא תהיה לכם	כה : יא
13	לא תקטפו את הענבים שגדלו בגפנים (אלא להפקיר).	ולא תבצרו את נזריה	כה : יב
14	תוכל לאכול מהיבול שבשדה (של שנת היובל), אך אל תכניס לביתך יותר ממה שאתה צריך (שהרי הכל הפקר).	מן השדה תאכלו את תבואתה	כה : יג
15	כאשר תמכרו דבר הנמכר (שדה אחוזה) לחברך מישראל.	וכי תמכרו ממכר לעמיתך	כה : יד
16	אל תרמו (בכמות התבואות שיגדלו עד שנת היובל).	אל תונו	כה : טו
17	תקנה לפי מספר השנים שנשארו לאחר שנת היובל הקודמת עד שנת היובל הבאה.	במספר שנים אחר היובל	
18	המוכר ימכור לך – יקבע לך מחיר – לפי מספר השנים שיהיו בהן תבואות (לא כולל שנות שמיטה).	במספר שני תבואות ימכר לך	כה : טז
19	אם יש שנים רבות (עד היובל) – תגדיל את מחיר השדה.	לפי רב השנים תרבה מקנתו	
20	כי הוא מוכר לך אחוזתו לפי מספר התבואות.	כי מספר תבואות הוא מכר לך	כה : יז
21	בבטחון	לבטח	כה : יח
22	(הברכה של ה') תעשה, שהתבואה תספיק לשלוש שנים (לשנה השישית, שביעית ושמינית).	ועשת את התבואה לשלש השנים	כה : כא
23	תאכלו מהתבואה הישנה (שצמחה לפני שנה ויותר).	ואכלתם מן התבואה ישן	כה : כב

24	אדמת הארץ לא תמכר לגמרי (כלומר: ללא אפשרות שתחזור לעולם לבעליה).	וְהָאֲרֶץ לֹא תִמָּכַר לְעִמְתָּת	כה : כג
25	עליכם לאפשר למוכר שדה אחוזה לגאול את השדה ולהחזירה אליו (אם תשיג ידו לקנות או על ידי קרובו).	גְּאֹלָה תִתְּנֶנּוּ לְאֶרֶץ	כה : כד
26	אם אחיך הישראלי יהיה עני (ויצטרך למכור חלק משדה אחוזתו).	כִּי יִמְוֶךְ אָחִיךָ...	כה : כה
27	קרוב משפחתו, הקרוב אליו ביותר (ביחס המשפחתי).	גְּאֹלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו	
28	יוכל למצוא סכום כסף המספיק כדי לגאול שדה מידי הקונה	וּמָצָא כְּדֵי גְּאֹלָתוֹ	כה : כו
29	יעשה חשבון של השנים, שבהן היה השדה מכור לקונה.	וַחֲשַׁב אֶת שָׁנָי מִמִּכְרֹו	כה : כז
30	יחזיר את ההפרש מהמחיר לאחר הפחתת מחיר השנים הנ"ל.	וְהָשִׁיב אֶת הָעֶדְף	
31	השדה המכורה תישאר ברשות הקונה.	וְהָיָה מִמִּכְרֹו בְּיַד הַקֹּנֵה אֹתוֹ	כה : כח
32	השדה המכורה תצא מרשות הקונה ביובל (והמוכר ישוב לאחוזתו).	וַיֵּצֵא בִּיבֹל	
33	בית למגורים בעיר מוקפת חומה.	בֵּית מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה	כה : כט
34	אז תהיה גאולת הבית – המוכר בעצמו יוכל לגאול אותו.	וְהָיְתָה גְּאֹלָתוֹ	
35	עד שתעבור שנה מיום שנמכר (במשך שנה אחת בלבד).	עַד תֵּם שָׁנָת מִמִּכְרֹו	
36	רק שנה תמימה (לפי מספר ימיה המדויק) תהיה גאולת הבית.	יָמִים תִּהְיֶה גְּאֹלָתוֹ	כה : ל
37	הבית יעבור לרשותו של הקונה לחלוטין – לו ולירשיו לדורות.	וְקָם הַבַּיִת... לְדֹרֹתָיו	

38	אבל הבתים בישובים בלי ביצורים (חומות) מסביב.	ובתי החצרים	כה : לא
39	יחשב עם השדה – כלומר יהיה לבית דין של שדה.	על שדה הארץ יחשב	
40	אפשר לגאול (הבית שבערי הלויים) מידי הקונה לעולם.	גאלת עולם	כה : לב
41	וכאשר יקנה אדם קרוב את הבית שבערי הלויים.	ואשר יגאל מן הלויים	כה : לג
42	יצא הבית שנמכר מידי הקונה ויחזור לרשות הלוי המוכר.	ויצא ממכר בית...	
43	הבתים הם אחוזתם היחידה (שאינן ללוויים שדות אחוזה).	כי בתי ערי הלויים היא אחוזתם	
44	שטח אדמה פנוי שמסביב לעיר (של הלויים).	ושדה מגרש עריהם...	כה : לד
45	יחלש מעמדו (של הישראלי הנמצא בקרבנתך) בשל העוני.	ומטה ידו עמך	כה : לה
46	תחזיק בו שלא ייפול (על ידי כך שתלווה לו).	והחזקת בו	
47	וכן עליך לעזור לגר צדק או לתושב = נכרי, שקיבל עליו שבע מצוות בני נח, אבל אוכל נבלות וטרפות.	גר ותושב	
48	כאשר אתה תומך בו על ידי הלוואה – אל תיקח ממנו ריבית על ההלוואה שנתת לו.	אל תקח מאתו נשך ותרבית	כה : לו
49	הריבית כאילו נושכת את הלווה כנחש.	נשך	
50	הריבית, שהלווה מרבה, מוסיף לקרן שהוא לווה (ומחזיר למלווה שתיהן).	תרבית	
51	כדי שיחיה אחיך עמך בכבוד ובנחת.	וחי אחיך, עמך	

52	אל תלוה לו כסף בתנאי שישלם לך ריבית.	אֶת כֶּסֶף לֹא תִתֵּן לוֹ בַּנֶּשֶׁךְ	כה : לו
53	בעד נשך, ריבית.	בַּנֶּשֶׁךְ	
54	בעד תרביית, ריבית.	בְּמִרְבִּית	
55	לא תעביד את העבד העברי כדרך שמעבידים את העבדים (אל תשפיל אותו על ידי עבודות בזויות).	לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבַדַת עֶבֶד	כה : לט
56	יחיה אצלך כמו שכיר, אדם חפשי שמקבל שכר בעד עבודתו.	כְּשָׂכִיר כְּתוֹשֵׁב יִהְיֶה עִמָּךְ	כה : מ
57	לכל היותר עד שנת היובל (אם לא השתחרר אחרי שש שנים).	עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל	
58	אסור למכור אותם בפומבי, בגלוי – בפני כל – כדרך שמוכרים עבדים.	לֹא יִמְכְּרוּ מִמְכַרְתַּת עֶבֶד	כה : מב
59	אל תשעבד אותו בעבודה קשה המפרכת ומשעבדת את הגוף.	לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בְּפֶרֶךְ	כה : מג
60	העמים שגרים מסביב לארץ ישראל (אך לא מעמי כנען אשר בארץ).	הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבְתֵיכֶם	כה : מד
61	בנים של תושבים שאינם מישראל, ואינם משבעת עמי כנען (ושוהים בארץ).	בְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים	כה : מה
62	(עבדים אלה) יהיו לכם לרכוש שלכם, שתוכלו להחזיק בהם.	וְהָיוּ לָכֶם לְאַחֲזָה	
63	תחזיקו בהם כרכושכם ותורישו אותם לבניכם.	וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לְבָנֵיכֶם	כה : מו
64	(שבניכם) יירשו אותם כאחווה, כרכוש שלהם.	לְרִשְׁתַּת אַחֲוָה	
65	גר (נכרי) שהתיישב ביניכם.	גֵר תוֹשֵׁב	
66	צאצא של משפחת גויים, שלא התגיירה והיא עובדת עבודה זרה – ויושבת שנים אחדות בתוכם.	עֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵר	כה : מז
67	חייבים לגאול אותו (מידי הגוי התושב).	גְּאֻלָּה תִּהְיֶה-לוֹ	כה : מח

68	הכסף שבו מכר את עצמו יהיה בעד מספר השנים שיעבוד אצל הגר, מיום שמכר עצמו עד שנת היובל (ולא עד בכלל).	וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים	כה : נ
69	העבד העברי יעבוד את האדון הגוי כדין שכיר.	כִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ	
70	לפי השנים הללו יחזיר לאדון את הכסף תמורת גאולתו.	לְפִי־הֵן יָשִׁיב גְּאֻלְתּוֹ	כה : נא
71	מהסכום שבו קנה האדון את עבדו העברי.	מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ	
72	כמו שכיר העובד משנה לשנה אצל אדוניו.	כְּשֹׁכֵר שָׁנָה בְּשָׁנָה	כה: נג

פרק כו

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'י
73	אבן אחת, שעובדי אלילים הקימו אותה, והיא כאילו מייצגת את אלילים	מִצֵּבָה	כו : א
74	אבן שמציירים בה סמלים ותמונות של אלילים, והעובדים אותם משתחווים עליה לעבדם.	אֲבֵן מִשְׁכִּית	

פרשת בזוקותי

פרק כו

מס'י	הביאור	המלה	פרק: פס'
1	בזמנם	בְּעַתָּם	כו : ד
2	בו מוציאים את הזרעים מן השבולים והופכים את הקש לתבן.	דִּישׁ	כו : ה
3	מרעיד ומפחיד.	מַחְרִיד	כו : ו
4	אכרית	וְהַשְׁבִּיתִי	
5	תמאס.	תִּגְעַל	כו : יא
6	עול העבדות לגויים	מַטַּת עֲלֵכֶם	כו : יג
7	בקומה זקופה	קוֹמְמִית	
8	להפר את הברית על ידכם	לְהַפְרֹכֶם אֶת בְּרִיתִי	כו : טו
9	אצוה להביא עליכם	וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם	כו : טז
10	מחלות המתישות את הגוף.	הַשְׁחָפֶת, הַקְדַּחַת	
11	ממעטות את הראות	מְכַלֹּת עֵינַיִם	
12	מכאיבות לאדם	וּמְדִיבֹת נֶפֶשׁ	
13	לשוא, לא תהנו מיגיעכם	לְרִיק	
14	תנגפו.	וְנִגְפְתֶם	כו : יז
15	ירדו, ישלטו	וְרָדוּ	
16	אוסף לכם ייסורים.	וַיִּסְפְּתִי לַיִסָּרָה	כו : יח
17	פי שבע ביחס לחטאים שלכם	שֶׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם	

18	גאותכם העזה, הקשה	גֹּאֹן עֲזֹכֶם	
19	לא ירד גשם.	וְנָתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבְּרוֹל	כו : יט
20	כמו נחושת שאינה מצמיחה	וְאֶת אֲרֻצְכֶם כַּנְחֹשֶׁה	
21	כחכם ייגמר לשוא, ללא תועלת	וְתִם לְרִיק כַּחֲכֶם	כו : כ
22	תהרוג את בניכם.	וְשָׂכַלְהָ אֶתְכֶם	
23	תכרית, תשמיד	וְהִכְרִיתָהּ	כו : כב
24	דרכיכם יהיו שוממים מעוברי דרך	וְנִשְׁמֹו דְרָכֵיכֶם	
25	לא תקחו מוסר	לֹא תוֹסְרוּ	
26	תנהגו עם ה' במקריות, תאמרו שהכל במקרה	וְהִלַכְתֶּם עִמִּי קְרִי	כו : כג
27	אשלח, אפיץ מגפה שתפיל חללים	וְשַׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם	כו : כה
28	תאלצו להיכנע לאויב	וְנָתַתֶּם בְּיַד אוֹיֵב	
29	כאשר אשבור לכם את משענת הלחם	בְּשִׁבְרֵי לֶחֶם מִטֶּה לֶחֶם	כו : כו
30	בגלל מחלת מעיים – תאכלו ולא תשבעו.	וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבְּעוּ	
31	הבמות שעליהם מקריבים לעבודה זרה	בְּמַתֵּיכֶם	
32	פסילים בצורת חמה, שמש, לאליל החמה	חַמְנֵיכֶם	כו : ל
33	שברי עבודה זרה	פְּגְרֵי גְלוּלֵיכֶם	
34	בית המקדש יהיה שומם מבלי כהנים	וְהַשְׁמוֹתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם	כו : לא
35	הארץ תהיה שממה גם מגויים (זוהי קללה שיש בה גם ברכה)	וְהַשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ	כו : לב
36	אפזר בין העמים.	וְאֶתְכֶם אֲזַרָּה בְּגוֹיִם	
37	ארוקן אחריכם את החרב מנדנה – האויבים ישלפו את חרבם.	וְהִרִיקְתִּי אַחֲרֵיכֶם חֶרֶב	כו : לג
38	אז, בתקופת הגלות, תשלים הארץ את שנות השמיטה שלא שבתה	אֲזִ תְרַצֶּה הָאָרֶץ אֶת שְׁבַתֶיהָ	כו : לד

39	כל הימים, התקופה, של השממה, החרבן	כָּל יְמֵי הַשְּׁמָמָה	כו : לה
40	אכניס בהם פחד ורוך לבב.	וְהִבֵּאתִי מִרְרָה בְּלִבָּבָם	כו : לו
41	קול חלש.	קוֹל עֲלֵה נְדָף	
42	יכלו, ימותו, בגלל עוונם	יִמְקוּ בְּעוֹנָם	כו : לט
43	בבגידה אשר בגדו בי	בְּמַעַלְמֵי אֲשֶׁר מָעְלוּ	כו : מ
44	ה' יתנהג עמם בצורה קשה.	אֲנִי אֶלֶף עִמָּם בְּקִרְיָי	כו : מא
45	בהיותה שממה	בְּהַשְּׁמָמָה	כו : מג
46	כשבני ישראל יפרעו את עוונם בעונש הגלות	וְהֵם יִרְצוּ אֶת עוֹנָם	
47	מפני ש.. (החזרה באה לחיזוק)	יָעַן וּבִיָּעַן	

פרק כז

מס'	הביאור	המלה	פרק: פס'
48	יפרש ויבטא בשפתיו נדר	יִפְלֵא נֶדֶר	כו : ב
49	בערך שוים של נפשות (אדם או בעלי חיים)	בְּעֵרְכָּךְ נַפְשֹׁת	
50	הערך	עֵרְכָּךְ	כו : ג
51	עני הוא (המקדיש) ואינו יכול לשלם לקודש את הערך שנקבע	מָדָה הוּא מֵעֵרְכָּךְ	כו : ח
52	לא ימיר.	לֹא יַחְלִיפֵנּוּ	כו : י
53	לא יחליף	וְלֹא יִמִּיר	

54	כך יהיה ערכו (כמו שיקבע הכהן)	בֶּן יָקוּם	כז : יד
55	יוסיף על ערך הבית את החלק החמישי.	וְיִסַּף חֲמִישִׁית בְּסָף עֶרְכָּךְ	כז : טו
56	שדה שירש מאביו, ואביו מאביו עד יהושע בן נון.	מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ	כז : טז
57	ערך השדה יהיה לפי כמות הזרע שניתן לזרוע בשדה	וְהִיָּה עֶרְכָּךְ לְפִי זֵרְעוֹ	
58	ערך שטח אדמה שניתן לזרוע בו חומר (=כור) שעורים הוא חמשים שקל כסף	זֶרַע חֶמֶר שְׁעָרִים	
59	אם בעל השדה יקדיש את שדהו מיד לאחר שעברה שנת היובל.	אִם מְשַׁנֵּת הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ	כז : יז
60	הערך המלא של השדה = 50 שקל כסף.	בְּעֶרְכָּךְ יָקוּם	
61	השדה שוב יהיה רכושו.	וְקָם לוֹ	כז : יט
62	שדה שקנה, או זכה בו ולא הגיע בירושה.	שְׂדֵה מַקְנָתוֹ	כז : כב
63	הקדוש לה' בקדושת בכור	אֲשֶׁר יִבְכַּר לֵה'	כז : כו